

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.I.20.887/2021/9.

A tanács tagjai: Dr. Harter Mária a tanács elnöke

Dr. Varga Edit előadó bíró

Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: felperes neve

(felperes címe)

A felperes képviselője:

Dr. Hollósy Tamás ügyvéd

(ügyvéd címe)

Az alperes: alperes neve

(alperes címe)

Az alperes képviselője:

Dr. Újvári Sándor ügyvéd

(ügyvéd címe)

A per tárgya: Jognyilatkozat pótlása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Szombathelyi Törvényszék

7.Gf.40.005/2021/6-I.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Szombathelyi Járásbíróság

3.G.40.031/2019/56-II.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasítja.

A Kúria az alperes felülvizsgálattal felmerült költségét 120.000 (Százhuszezer) forintban, míg a felperesét 50.000 (Ötvenezer) forintban állapítja meg.

A végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Kft. 2017. július 31-i fordulónappal 2017. július 19-én határozott a cég kiválással történő szétválásáról. A kiváló cégek egyike a felperes, másika a Kft.1., míg a visszamaradó cég – az alperes – neve a szétválással alperes-re változott.

[2] A 2017. július 26-i átalakulási terv szerint annak 1. számú melléklete az átalakuló jogutód vagyonszerűség és vagyonszerűség tervezete, a 2. számú melléklet a jogutód nyitó vagyonszerűsége és vagyonszerűség tervezete, míg a 3. számú melléklet a létesítő okirat tervezete, 4. számú melléklete pedig a szétválási szerződés volt.

[3] Az átalakuláshoz szükséges, a 2017. június 30-i állapotnak megfelelő könyvvizsgálói jelentés tervezete 2017. július 27-én készült el és vagyonszerűséget, valamint a befektetett eszközök – közöttük az ingatlanok – felsorolását tartalmazó vagyonszerűséget foglalt magába. Az ingatlanok helyrajzi számait a vagyonszerűség nem tüntette fel, azokat bruttó és nettó értékük, illetve az elszámolt értékcsökkenés szerint azonosította, míg a vagyonszerűség-tervezet az

átalakulás előtti és az azt követő mérleg-adatokat ezen belül a létrejövő és a visszamaradó társaságok tárgyi eszközeinek, közöttük az ingatlanoknak az összértékét tartalmazta.

[4] Az átalakuló kft. tagjai a szétválási szerződést 2017. július 31-i keltezéssel írták alá, a szétválás módjaként a kiválást, fordulónapjaként pedig 2017. július 31-ét jelölték meg. A szerződés V.1. pontja szerint a tagok a szétváló társaság vagyonát a szerződés 1. számú mellékletét képező vagyonfelosztási javaslatnak megfelelően osztják fel, a javaslat azonban a szerződéskötés időpontjában nem állt rendelkezésre.

[5] A felperes használatba adó és a Kft.1. használó között 2017. november 7-én létrejött ingatlanhasználati szerződés értelmében a per tárgyát képező hrsz1-3. hrsz-ú, valamint a hrsz4, hrsz.5., hrsz.6.. és hrsz.7. hrsz-ú felperesi tulajdonú ingatlanok 10 évre szóló használatába adásáról rendelkeztek, egyidejűleg a használó részére elővásárlási jog alapítására került sor.

[6] A szétváláshoz szükséges végleges könyvvizsgálói jelentés 2017. november 21-én készült el, és a 2017. október 31-i állapotnak megfelelően tartalmazta a vagyonmérleget és a vagyonleltárt. A leltár a meglévő, illetve a tervezett helyrajzi számok szerint felsorolta, hogy mely ingatlanok mely társaság tulajdonába kerülnek, eszerint a felperes „jutója” a hrsz.1., valamint a hrsz.8. ingatlan, utóbbi a hrsz.2-3. hrsz-ú ingatlanoknak feleltethető meg.

[7] A cégbíróság 2017. november 3-án kelt határozatával a szétválást október 31-i hatállyal átvezette.

[8] Az alperes megtagadta a felperes tulajdonjogának bejegyzéséhez szükséges tulajdonosi hozzájárulás kiadását.

A felperes keresete az alperes védekezése

[9] A felperes keresete a perbeli hrsz.1-3 ingatlanokra vonatkozó tulajdonjoga bejegyzéséhez szükséges tulajdonosi hozzájárulás ítélettel történő pótlására irányult. Álláspontja szerint az egyes jogi személyek átalakulásáról, egyesüléséről, szétválásáról szóló 2013. évi CLXXVI törvény (Áttv.) 18.§ (1) és (5) bekezdéseiben foglaltaknak megfelelően a felperesnek juttatott vagyontárgyat meghatározták, az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 32.§ (1) bekezdésének f) pontja szerint azonban a bejegyzéshez a bejegyzett jogosult engedélye is kell. Az alperes a jognyilatkozat kiadását megtagadta, ezzel a felperes különös méltánylást érdemlő magánérdekét sértő módon visszaélt az őt illető joggal, ami a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 1:5.§-a szerinti jognyilatkozat ítélettel történő pótlása útján hárítható csak el.

[10] A felperes hivatkozott arra is, hogy a szétválási szerződésben foglaltak értelmében az alperesnek ki kell adnia a felperesnek jutó ingatlanokra vonatkozó bejegyzési engedélyt, ennek elmaradása a Ptk. 6:184.§-a értelmében ítélettel pótolható. A tulajdonátruházásra vonatkozó szerződéses akarat a taggyűlési határozatokban megtalálható, míg a szétválási szerződés, a végleges könyvvizsgálói jelentés mellékletét képező vagyonmérleg és a

könyvvizsgálói jelentéstervezet részét képező vagyoneleltár alapján beazonosíthatók a felperesnek juttatott perbeli ingatlanok.

[11] Az alperes mindkét jogcím tekintetében a kereset elutasítását kérte. Hangsúlyozta: nem tett az ingatlanok tulajdonának átruházására vonatkozó akaratnyilatkozatot, ezért a kereset elutasításának van helye.

Az első- és másodfokú ítélet

[12] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítélete indokai között rámutatott, hogy nem volt fellelhető a perbeli ingatlanok felperes részére történő átruházására irányuló, a XXV. PED-nek megfelelő szerződéses okirat, a tulajdonjog bejegyzéséhez szükséges szerződéses kötelezettségvállalás, ezért a kereset elutasításának van helye. Kifejtette, hogy a szétválással érintett ingatlanok további bizonyítással sem voltak beazonosíthatók, ahol pedig mégis (így a végleges vagyoneleltárban), ott nem lehetett megállapítani az okiratnak az arra jogosultaktól származó szerződéses jellegét.

[13] A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a keresetnek helyt adó döntés hozatalát kérte. Érvelése szerint az átalakulás, szétválás folytán átszállt vagyonra nem az átruházási szerződések, így nem a XXV. PED szabályai az irányadók: nincsen szükség a korábbi tulajdonos által aláírt, az ingatlanokat nevesítő okiratra. Az átszálláshoz az erre irányuló akarat kinyilvánítása szükséges a korábbi tulajdonos részéről, az egyes vagyontárgyak megjelölése viszont a vagyoneleltárra – és a részét képező végleges vagyonomérlegre - tartozik. Hangsúlyozta: esetében az átruházás jogcíme szétválás.

[14] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a Ptk. 1:5. § alapján pótolta az alperes engedélyét a felperes tulajdonjogának a perbeli hrsz.1-3. ingatlanokra történő bejegyzéséhez.

[15] Egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a keresettel érintett ingatlanok a per adatai alapján beazonosíthatók voltak, eltérően értékelte azonban a tulajdonjog átszállásához szükséges okiratok meglétét. Utalt a Kúria egyedi ügyben hozott, Kfv.II.37.550/2017/5. számú határozatára, és kifejtette, hogy a tulajdonjog átszállását a jogi személyek szervezeti átalakulása során a vagyoneleltár, illetve a vagyonomérleg tartalmazzák, ezt meghaladó megállapodásra nincs szükség, a földhivatal bejegyzési engedélyt sem követelhet meg, ez az eljárás felel meg a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 22.§ (1) bekezdésének, valamint a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Számv.tv.) 141.§-ának is. Rámutatott, hogy a cégnyilvántartásba történő bejegyzés folytán a cégbírósághoz benyújtott okiratok a Ptk. 5:167.§-a és az Inyvtv. 29.§-a alapján olyan közokiratoknak minősülnek, melyek – a XXV. számú PED-től függetlenül – alapul szolgálnak a tulajdonjog bejegyzéséhez. Figyelemmel azonban arra, hogy a cégbíróság végzése a tulajdonjog keletkezését nem igazolja, vagyonfelosztási javaslat pedig nem készült, bizonyítással kellett megállapítani a felperesnek jutó ingatlanok adatait. A szükséges bizonyítást az elsőfokú bíróság lefolytatta, alperesi vállalat hiányában azonban a bejegyzési engedély a Ptk. 6:184.§-a alapján nem volt pótolható. A Kúria Kfv.III.38.426/2019/4. számú ítéletében kifejtettek alapján ugyanakkor a jogerős bejegyző végzés és vagyonfelosztási javaslat birtokában nincs is szükség bejegyzési

engedélyre, a perbeli esetben azonban a vagyonfelosztási javaslat hiánya miatt az Inyvtv. 29.§-ának előírása folytán a tulajdonosváltás ingatlan-nyilvántartási átvezetéséhez az alperes engedélye nem mellőzhető. A jognyilatkozat megtagadása a felperes különös méltánylást érdemlő magánérdekét sérti, és e sérelem másként, mint a jognyilatkozat pótlásával nem hárítható el, ezért a másodfokú bíróság a Ptk. 1:5.§-a alapján pótolta az alperes bejegyzési engedélyét.

A felülvizsgálati kérelem és az ellenkérelem

[16] A jogerős ítélet ellen felülvizsgálattal élő alperes annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyásával a kereset elutasítását, másodlagosan a másodfokú bíróságnak új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte, álláspontja szerint ugyanis a jogerős ítélet törvénysértő, iratellenes és a jogszabályoknak megfelelő indokolást sem tartalmaz.

[17] Rámutatott, hogy a felperes az eljárás folyamán nem csatolt olyan okiratot, amely a tulajdonjogát megalapozta volna. Könyvvizsgálói jelentés ugyan rendelkezésre állt, de az nem szerződés, nem is teljes bizonyító erejű magánokirat, a szétválás után keletkezett és a cégbírósághoz sem nyújtották be, az ingatlanok ezen túlmenően az értékük alapján sem voltak beazonosíthatók, a törvényszék e tényekkel ellentétes tényállást rögzített. Az is téves, hogy a szervezeti átalakulás során a tulajdonjog átszállását a vagyonleltár, illetve a vagyonmérleg tartalmazza és ilyen esetben bejegyzési engedély sem kell, valamint hogy a cégbírósághoz benyújtott iratok szolgálnak alapul a tulajdonjog bejegyzéséhez a Ptk. 5:167.§ és az Inyvtv. 29.§-a alapján. Az adott esetben sem a taggyűlési határozatok, sem a szétválási szerződés, sem az első vagyonmérleg-tervezet nem rendelkeztek az ingatlanokról, a végleges vagyonmérleg pedig szabályosan nincs aláírva, keltezése bizonytalan és téves helyrajzi számokat tartalmazott, be sem nyújtották a cégbírósághoz. Mindezek miatt ezek az okiratok a Ptk. 5:167. § és az Inyvtv. 29.§-a alapján nem lehetnek a tulajdonjog bejegyzés alapjai, nincs tehát olyan okirat, amely a jognyilatkozat pótlásának alapja lehetne, vagy a joggal való visszaélést alapozna meg.

[18] Rámutatott, hogy a törvényszék álláspontja, miszerint a cégbíróság bejegyző végzése alapján olyan közokirat áll rendelkezésre, amely alapján az ingatlanok beazonosíthatók, és csak az Inyvtv. 29.§-a miatt van szükség alperesi hozzájárulására, téves: a jogszabály által megkívánt okiratot a cégbíróságra nem nyújtottak be, így fel sem merül a bejegyzési engedély kiadásának kötelezettsége.

[19] Az alperes álláspontja szerint a törvényszék a Pp. 346.§-a szerinti indokolási kötelezettségének sem tett eleget. Nem tért ki arra, hogy milyen jogszabály írja elő a jognyilatkozat megadását és mi a különleges méltánylást érdemlő felperesi magánérdek. Nem valós, hogy az érdeksérelem másként nem hárítható el: a felperesnek tulajdonjog megállapítása iránt kellett volna pert indítania, ezt az alperes a per folyamán többször jelezte, mint ahogy azt is hangsúlyozta, hogy olyan okirat sincs, amely a bejegyzési engedély szükségességére utalna, ítéletével a törvényszék nem jognyilatkozatot, hanem szerződéses akaratot pótol. Nem tudni azt sem, hogy mi a megsértett „különös méltánylást érdemlő magánérdek”, és arra sincs adat, hogy a felperes megpróbálta volna másként elhárítani az érdeksérelemt, ily módon a jognyilatkozat pótlásának alapvető tényállási elemei hiányoznak.

[19] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult. Arra hivatkozott, hogy az alperes nem jelölte meg felülvizsgálati kérelme jogszabályi alapjait, ekként az érdemi vizsgálatra alkalmatlan. Arra az esetre, ha e hivatkozását a Kúria nem osztaná, érdemben adta elő, hogy a szakértői bizonyítás az ingatlanok beazonosítását, nem pedig a szerződési szándék bizonyítását szolgálta, a szakvéleményt a másodfokú bíróság kizárólag ebben a körben használta fel. A bíróság mérlegelési tevékenysége csak okszerűtlensége esetén lehet felülvizsgálat alapja, a másodfokú bíróság mérlegelése ilyen hibában nem szenvedett, és indokolási kötelezettségét sem sértette meg: különösen ítélete [35] és [36] pontjai tartalmazzák a jognyilatkozat pótlásának részletes indokait. Amennyiben helytálló is volna az alperes hivatkozása az indokolás hibájára, az akkor sem lehet a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésének alapja, mert az ügy érdemi elbírálását nem érintette.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

[21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében foglaltakra figyelemmel mutat rá a Kúria arra, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott indokolási kötelezettség megsértése pontos jogszabályi hivatkozás nélkül is vizsgálhatóvá teszi a kérelmet, az indokolás ugyanis a határozat egyik fő tartalmi egysége (Pp. 346.§ (1) bekezdés), elmaradása vagy fogyatékosága a nem orvosolható eljárási hibák közé tartozik, a felülvizsgálati kérelem visszautasításának ezért nem volt helye. A Kúria előre bocsátja azt is, hogy nem volt tárgya a felülvizsgálatnak a felperes által megjelölt elsődleges jogcím, a Ptk. 6:184.§-a, a bíróságok e tekintetben egyező, elutasító döntését ugyanis az alperes - értelemszerűen - nem vitatta. A másodlagos, a Ptk. 1:5.§-a tekintetében azonban a felülvizsgálattal élő alperes mind anyagi, mind eljárásjogi alapokon kifogásolta a jogerős ítéletet, az eljárásjogi szabályok megsértése álláspontja szerint az érdemi döntést, az anyagi jogszabályok alkalmazását is befolyásolta, ezért a Kúria elsődlegesen az eljárási tárgyú felülvizsgálati érvekkel foglalkozott.

[22] Az alperes alapvető, eljárási alapú érvelése a jogerős ítélettel szemben az volt, hogy a másodfokú bíróság lényegében eltérő indokok nélkül, azonos jogi tények alapján jutott az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetésre. Valóban, a másodfokú bíróság a kúriai gyakorlat ismertetését követően az elsőfokú bírósággal azonos körülmény: a tulajdonjog átszállására vonatkozó okirat – vagyonfelosztási javaslat – hiánya, és az Inyvtv. 29.§-ának előírása miatt tartotta szükségesnek az alperesi bejegyzési engedély ítélettel történő pótlását. Az elsőfokú bíróság lényegében ugyanezen ok – a tulajdonjog átszállását igazoló szerződéses okirat hiánya – miatt a keresetet elutasította, álláspontja ugyanis az volt, hogy a tulajdonátruházási szándékot kifejező szerződés hiányában nincs olyan okirat, melyhez az alperes bejegyzési engedélye pótolható lenne. Helyesen utalt arra az alperes, hogy a felperes fellebbezése alapján a másodfokú bíróság „megtalálta a gombhoz a kabátot”, amikor azonos tények alapján, de az eltérő indokok kifejtése nélkül eltérő döntést hozott.

[23] A másodfokú bíróság részletesen idézte a hasonló tárgyú perekben kialakult kúriai gyakorlatot: a Kfv.37.550/2017; Kfv.38.426/2019. stb. számú határozatokat, amelyek rögzítik, hogy az átalakulás (szétválás) esetén „a tulajdonátszállást a vagyonleltár és a vagyonmérleg mutatja ki ... bejegyzési engedélyt a földhivatal nem követelhet meg” (Kfv.37.550/2017),

továbbá, hogy „átalakulás esetén a tulajdonjog változásáról szóló megállapodásra illetve bejegyzési engedélyre nincs szükség, mert a jogutód által megszerzett vagyontárgyak körét a vagyonmérleg és a vagyonleltár rögzíti” (Kfv.38.426/2019). Mindezek ellenére mégis arra a következtetésre jutott, hogy a tulajdonjog keletkezését igazoló „vagyonfelosztási javaslat hiányában az átruházás átvezetésére csak akkor kerülhet sor, ha az alperes megadja a jogszabály által megkívánt hozzájáruló nyilatkozatát”.

[24] Az előzőek szerinti indokolással ellátott jogerős ítéleten az alperes alappal kéri számon a bejegyzési engedélyt előíró jogszabályhely megjelölését és a különös méltánylást érdemlő magánérdek kifejtését, valamint a sérelem másként el nem háríthatóságának indokait, ezeket ugyanis a jogerős ítélet nem tartalmazza. A másodfokú bíróság által e körben megjelölt Inyvt. 29. § -án alapuló engedély nem azonos a kereset jogalapját képező, az átruházáshoz kapcsolódó jogügyleti, a dologi jogi tradíció részét képező nyilatkozattal, hanem technikai-eljárási jellegű előírás. A kifejtettek értelmében az alperes helytállóan mutatott rá, hogy a másodfokú bíróság indokolási kötelezettségét megsértve, releváns indok hiányában változtatta meg az elsőfokú bíróság döntését, ezen túlmenően pedig a felperes fellebbezésében kifejtett érvekre sem tért ki.

[25] Mivel a másodfokú ítélet indokai a felülvizsgálati eljárásban nem pótolhatók, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[26] A megismételt másodfokú eljárásban a másodfokú bíróságnak a felperes fellebbezési érveire kell összpontosítania, ítéleti döntésében azokat kell cáfolni vagy elfogadásukat megindokolni: a felperes álláspontja szerint szétválással történő szerzés esetén nincs szükség a korábbi tulajdonos által aláírt, az ingatlanokat nevesítő okiratra a tulajdonjog átszállásához. A fellebbezés e lényegi érvelésével a másodfokú bíróság nem foglalkozott, illetve az Inyvt. 29.§-ára hivatkozva - a felperes álláspontjával ellentétesen - szükségesnek tartotta a jog keletkezését tartalmazó vagyonfelosztási javaslatot, annak hiányában az alperes bejegyzési engedélyét. Megjegyzi a Kúria: a vagyonfelosztási javaslat az Áttv. 18.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a szétválási tervhez tartozó szétválási szerződés része, szerződéses nyilatkozat pedig – az alperes helytálló hivatkozása szerint – a Ptk. 1:5.§ alapján ítélettel nem pótolható. Mindezekből kitűnően a másodfokú bíróság valójában a felperes érveivel ellentétes okból változtatta meg az elsőfokú ítéletet és hozott a keresetnek helyt adó döntést.

[27] A megismételt másodfokú eljárásban a Pp. 373. § (5) bekezdése alapján tájékoztatni kell a feleket a másodfokú bíróság által figyelembe vett, hivatalos tudomására jutott Kúriai ítéletekben kifejeződő bírói gyakorlatról és lehetőséget kell adni arra, hogy a tájékoztatás alapján nyilatkozataikat megtegyék. Meg kell kísérelni annak az ellentmondásnak a feloldását, amely szerint a felperes a Ptk. 1:5.§-ára alapította a keresetét, ezzel szemben a jogerős ítéletben felsorolt közigazgatási felsőbbbírói határozatok szerint átalakulás esetén nincs szükség bejegyzési engedélyre, ugyanakkor a földhivatal nem jogosult a szerződések tartalmának elemzésére. Ezt követően, a nyilatkozatok megfelelő értékelésével kell a másodfokú bíróságnak meghoznia a határozatát, amely – a nyilatkozatok tartalmától függően – vagy az ügy érdemében hozott ítélet vagy az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasító végzés lehet.

[28] A Kúria rámutat: a jogvita előzőekben ismertetett, következtelen megítélése vélhetően abból fakad, hogy a perbeli tulajdonszerzést mind a peres felek, mind az eljáró bíróságok átruházásnak tekintették és akként bírálták el, a szétválás azonban – ahogyan arra a felperes fellebbezési érvelése is utalt – nem átruházás, hanem a meglévő céges vagyon megosztása szétválás útján, ez egyben a jogutód tulajdonszerzésének a jogcíme is. A perbeli esetben fogamatba ment kiválással történő szétválás a Ptk., az előbbieken már említett Átv., Ctv. és Számv.tv. által szabályozott jogutódlási folyamat, amely – ugyancsak a törvényekben szabályozottak szerint – vagyonmegosztással is jár. A folyamat e törvényi szabályozottsága az oka annak, hogy a másodfokú bíróság ítéletében is hivatkozott közigazgatási felsőbbbírói döntések – a szükséges okiratok megléte esetén – nem kívánták meg a kiváló cég tulajdonszerzéséhez a jogelőd bejegyzési engedélyét. A téves anyagi jogi minősítés jogkövetkezményei azonban az előzőekben ismertetett, az érdemi döntést lényegesen befolyásoló eljárási hibák miatt a felülvizsgálati eljárásban nem vonhatók le, a jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát kizárják.

[29] Megjegyzi a Kúria: helyesen állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a perbeli esetben a vagyonmérlegnek és a vagyonleltárnak a perbeli ingatlanokra vonatkozó adatai az elsőfokú bíróság által lefolytatott – elsősorban szakértői – bizonyítással tisztázhatók voltak. Az eljárási hibák miatt ugyanakkor e sikeres bizonyítás ugyancsak nem volt értékelhető a felülvizsgálati eljárásban, mindazonáltal a Kúria rámutat: amennyiben rendelkezésre állnak a tulajdonjog átvezetéséhez az Inytv. 29.§ szerint szükséges okiratok – jelen esetben a vagyonmérleg és a vagyonleltár – nincs szükség a jogelőd bejegyzési engedélyére. Amennyiben az adott helyzetben a tulajdonjog átviteléhez szükséges okiratok nem állnak rendelkezésre, tényállástól függően indokolt lehet a jogelőd engedélye, azzal, hogy jogügyleti jellegű nyilatkozat a Ptk. 1:5.§ körében ilyenkor sem pótolható.

Záró rész

[30] A hatályon kívül helyező rendelkezésre figyelemmel a Kúria a peres felek jogi képviselével a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit a 32/2003. (VIII.22) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdéseiben foglaltak szerint, a 4/A.§ értelmében az általános forgalmi adóval növelten és a tényleges ügyvédi tevékenységgel arányosan határozta meg, az alperes esetében hozzászámította a lerótt felülvizsgálati illeték összegét, azzal, hogy az így megállapított költség viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt (Pp. 424. § (4) bekezdés).

Budapest, 2022. január 31.

Dr. Harter Mária s.k. a tanács elnöke, dr. Varga Edit s.k. előadó bíró, dr. Szabó Klára s.k. bíró